

[Christensen (Høng).]

for en Forbedring, i alt Fald for en Tydeliggørelse. Jeg anser det ogsaa for en Lempelse, at Logiværter slipper for at afkræve de rejsende Oplysning om, hvor de staar indtegnat i Folkeregisteret; jeg betragter det som en lille Indrømmelse — men ogsaa kun som en lille —, at dette er strøget i § 9.

Men i denne Forbindelse vilde jeg gerne i Tilslutning til Socialdemokratiets ærede Ordfører tillade mig at rette den Forespørgsel til den højtærede Justitsminister, om ikke Ministeren finder, at Tidspunktet snart er for Haanden til at indføre betydelige Lempelser i det gældende Cirkulære af 25. September 1928 eller til eventuelt helt at ophæve det, i hvert Fald for de indenlandske rejsendes Vedkommende.

Dette Cirkulære, der maaske nok var betimeligt, da det udstedtes, og forstaaeligt under Hensyn til den gennemførte Lempelse i Henseende til Indrejsetilladelse ved Grænsen, bliver mere og mere til en Plage og til Besvær for de rejsende. Jeg tror, at den Fordel, som Politiet muligvis kan have af disse Oplysninger, staar i omvendt Forhold til den Gene, der tilføjes de rejsende. Selv den rejsende, der ikke har noget at skjule, holder ikke af, naar han tager ind paa et fremmed Sted for at bo der nogle Timer, at blive betragtet som en mer eller mindre mistænkt Lovovertræder derved, at der bliver afkrævet ham en hel Mængde Oplysninger om hans personlige Forhold. Cirkulæret er tillige til meget Besvær for alle de næringsdrivende i Hotelbranchen og paafører dem adskillige smaa Omkostninger.

Jeg vil derfor henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa denne Sag, som maaske ogsaa kan overvejes i det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat til denne Sags videre Behandling. Maaske der da kunde blive Lejlighed til at indføre yderligere en eller anden lempende Ændring i § 9.

Er jeg meget utilfreds med Cirkulæret, er jeg til Gengæld glad for, at Pasvisumtvangen er bortfaldet overfor de Forenede Stater i Nordamerika og Czekoslovakiet, med hvilke Stater vi staar i livlig Vekselvirkning. Ligeledes betragter jeg Overenskomsten med Sverige om de tre Dages Pasbillet og Indførelsen af det let erhvervelige nordiske Rejsekort som en stor Gevinst for det internationale Samkvem. Alt dette er Tegn paa, at Passagen Landene imellem dog i nogen Grad nærmer sig de normale Tilstande fra før Krigen.

Men endnu er der mange snærende Baand, som det er forbeholdt Fremtiden at løse, og som den Dag i Dag føles ikke saa

lidt trykkende for mange i Samfundet. Netop i Gaar læste jeg i en Avis et Citat af „Svenska Dagbladet“, hvori det fremhævedes, at man i Skaane er meget utilfreds med de mange Vanskeligheder, som der er for den stadigt tiltagende Trafik fra begge Sider over Sundet. Nu er jeg hidtil gaaet ud fra, at naar der har været Vanskeligheder med Pas, og Rejsen er blevet besværliggjort mellem Sverige og Danmark, har det mest været Sverige, som har stillet sig hindrende i Vejen for Fremskridt. Jeg vil derfor gaa ud fra, at den højtærede Justitsminister vil modtage en eventuel Henvendelse fra Sverige med al mulig Forstaaelse og Forhandlingsvillighed til gensidig Imødekommen paa det Punkt, hvis man kan tage det, som staar i „Svenska Dagbladet“, som Udtryk for den Opfattelse, der hersker paa den anden Side Sundet.

Endelig vil jeg gerne gøre en Bemærkning med Hensyn til § 7 i Lovforslaget om den i sin Tid indrømmede Fritagelse for visse rejsende for at have Opholdsbog. Jeg vil gaa ud fra, at den Bestemmelse, som blev indført i 1928, ikke har vist sig at være til nogen Ulempe for Politiet, eftersom Bestemmelsen er optaget i det foreliggende Lovforslag, men jeg vilde gerne høre en Udtalelse fra den højtærede Minister derom.

Med disse Bemærkninger skal jeg gentage mit Tilsagn om mit Partis Støtte til en velvillig Behandling af Lovforslaget.

Drachmann: Saa længe Forholdene paa disse Omraader rundt omkring ligger, som de endnu ligger, kan vi ogsaa principielt tiltræde en Lovgivning som den nu foreslaaede. Jeg maa imidlertid sige, at vi ikke kan se meget til det Fremskridt, der skulde være vundet, siden vi sidst beskæftigede os med den Sag, og til de Resultater, man den Gang stillede i Udsigt, vilde blive opnaaet, hvis man stod paa den Lov, som sidst blev vedtaget. Jeg kan se, at der er Lettelser og Lempelser i dette Lovforslag, ogsaa et vist Fremskridt, men jeg synes, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet saa dette gennem et Forstørrelsesglas, for naar man skal være ganske oprigtig, maa man indrømme, at det er ganske lidt, som er vundet rent principielt set. Den Forhandling, der er ført med Udlandet, og som gjorde, at vi i sin Tid gik med til Loven i dens meget bureaukratiske Strengthed, har ikke ført til saa synderlig meget.

Derfor er der visse Betragtninger, jeg skal gøre gældende, til Trods for at jeg understreger, at vi selvfølgelig principielt vil gaa med til en saadan Lovgivning, saa